

Ruth 3

Septuaginta (LXX)

1 εἶπεν δὲ αὐτῇ νωεμιν ἡ πενθερὰ αὐτῆς θύγατερ οὐ μὴ ζητήσω σοι ἀνάπταυσιν ἵνα εὗ γένηται σοι

2 καὶ νῦν οὐχὶ βοος γνώριμος ἡμῶν οὕτως μετὰ τῶν κορασίων αὐτοῦ ἵδον αὐτὸς λικμᾶς τὸν ἄλωνα τῶν κριθῶν ταύτῃ τῇ νυκτὶ

3 σὺ δὲ λούσῃ καὶ ἀλείψῃ καὶ περιθήσεις τὸν ἴματισμόν σου ἐπὶ σεαυτῇ καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸν ἄλω μὴ γνωρισθῆς τῷ ἀνδρὶ ἔως οὕτω συντελέσαι αὐτὸν πιεῖν καὶ φαγεῖν

4 καὶ ἔσται ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτόν καὶ γνώσῃ τὸν τόπον ὅπου κοιμᾶται ἐκεῖ καὶ ἐλεύσῃ καὶ ἀποκαλύψεις τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ καὶ κοιμηθῆσῃ καὶ αὐτὸς ἀπαγγελεῖ σοι ἃ ποιήσεις

5 εἶπεν δὲ ρουθ πρὸς αὐτήν πάντα ὅσα ἐὰν εἴπῃς ποιήσω

6 καὶ κατέβη εἰς τὸν ἄλω καὶ ἐποίησεν κατὰ πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῇ ἡ πενθερὰ αὐτῆς

7 καὶ ἔφαγεν βοος καὶ ἡγαθύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ καὶ ἤλθεν κοιμηθῆναι ἐν μερίδι τῆς στοιβῆς ἡ δὲ ἤλθεν κρυφῇ καὶ ἀπεκάλυψεν τὰ πρὸς ποδῶν αὐτοῦ

8 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ μεσονυκτίῳ καὶ ἔξεστη ὁ ἀνήρ καὶ ἐταράχθη καὶ ἵδον γυνὴ κοιμᾶται πρὸς ποδῶν αὐτοῦ

9 εἶπεν δέ τίς εἴ σύ ἡ δὲ εἶπεν ἐγώ εἰμι ρουθ ἡ δούλη σου καὶ περιβαλεῖς τὸ πτερύγιόν σου ἐπὶ τὴν δούλην σου ὅτι ἀγχιστεὺς εἴ σύ

10 καὶ εἶπεν βοος εὐλογημένη σὺ τῷ κυρίῳ θεῷ θύγατερ ὅτι ἡγάθυνας τὸ ἔλεός σου τὸ ἔσχατον ὑπὲρ τὸ πρῶτον τὸ μὴ πορευθῆναι σε ὅπιστι νεανιῶν εἵτοι πτωχὸς εἵτοι πλούσιος

11 καὶ νῦν θύγατερ μὴ φοβοῦ πάντα ὅσα ἐὰν εἴπῃς ποιήσω σοι οἶδεν γάρ πᾶσα φυλὴ λαοῦ μου ὅτι γυνὴ δυνάμεως εἴ σύ

12 καὶ ὅτι ἀληθῶς ἀγχιστεὺς ἐγώ εἰμι καί γε ἔστιν ἀγχιστεὺς ἐγγίων ὑπὲρ ἐμέ

13 αὐλίσθητι τὴν νύκτα καὶ ἔσται τὸ πρωί ἐὰν ἀγχιστεύσῃ σε ἀγαθόν ἀγχιστεύετω ἐὰν δὲ μὴ βούληται ἀγχιστεῦσαι σε ἀγχιστεύσω σε ἐγώ ζῇ κύριος κοιμήθητι ἔως πρωΐ

14 καὶ ἐκοιμήθη πρὸς ποδῶν αὐτοῦ ἔως πρωΐ ἡ δὲ ἀνέστη πρὸ τοῦ ἐπιγνῶναι ἄνδρα τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπεν βοος μὴ γνωσθῆτω ὅτι ἤλθεν γυνὴ εἰς τὸν ἄλωνα

15 καὶ εἶπεν αὐτῇ φέρε τὸ περίζωμα τὸ ἐπάνω σου καὶ ἐκράτησεν αὐτό καὶ ἐμέτρησεν ἔξι κριθῶν καὶ ἐπέθηκεν ἐπ' αὐτήν καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν

16 καὶ ρουθ εἰσῆλθεν πρὸς τὴν πενθερὰν αὐτῆς ἡ δὲ εἶπεν τίς εἴ θύγατερ καὶ εἶπεν αὐτῇ πάντα ὅσα ἐποίησεν αὐτῇ ὁ ἀνήρ

17 καὶ εἶπεν αὐτῇ τὰ ἔξ τῶν κριθῶν ταῦτα ἔδωκέν μοι ὅτι εἶπεν πρός με μὴ εἰσέλθῃς κενὴ πρὸς τὴν πενθεράν σου

18 ή δὲ εἶπεν κάθου θύγατερ ἔως τοῦ ἐπιγνῶναι σε πῶς οὐ πεσεῖται ρῆμα οὐ γάρ μὴ ἡσυχάσῃ ὁ ἀνήρ ἔως ἂν τελέσῃ τὸ ρῆμα σήμερον